Dosarul nr. 1-26/2026
Nr. electronic 1-25175639-48-1-03022026

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

08 aprilie 2026 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, (sediul central)
Instanță compusă din:
Președintele ședinței, judecător Iana Talmaci
Grefieri Marina Strîmbanu, Adriana Baiuș, Corina Botnari
Cu participarea:
Acuzatorului de stat Cezar Țaca
Apărătorul inculpatului Pretula Carolina Caleria

a examinat în şedinţa de judecată publică, în limba română, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

Bulgaru Constantin *****născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, celibatar, fără persoane la intreţinere, studii medii, neangajat in câmpul muncii, anterior condamnat, fără antecedente penale, moldovean, cet. al Republicii Moldova,

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 03 februarie 2026 –08 aprilie 2026 cu respectarea procedurii de citare legală, analizând materialele dosarului și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța,-

a constatat:

Bulgaru Constantin *****, la data de 08.11.2025, în jurul orei 19:30, aflându-se la serbarea Hramului satului Recea, r-nul Strășeni, în fața magazinului „Dugheana”, în prezența mai multor persoane, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând intenționat, având la bază motive huliganice, încălcând ordinea publică prin manifestarea unui comportament demonstrativ, exprimat prin lipsa de respect față de normele de conviețuire sociale, creând un sentiment de insecuritate față de persoanele prezente, a inițiat un conflict cu Melnic Radu, în rezultatul căruia i-a aplicat ultimului o lovitură cu o piatră în regiunea feței.

Tot în perioada și circumstanțele indicate, Bulgaru Constantin *****, acționând în contextul aceleiași rezoluții infracționale, fiind în fața scenei unde avea loc concertul organizat de Hramul satului Recea, l-a doborât la pământ pe Melnic Radu și i-a aplicat ultimului lovituri cu pumnii în regiunea capului.

În rezultatul acțiunilor violente ale lui Bulgaru Constantin *****, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202502D2355 din 15.12.2025, lui Melnic Radu i-au fost cauzate: echimoză la nivelul capului, excoriații la nivelul feței, excoriații la nivelul mâinilor, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune, posibil în perioada de timp indicată în ordonanță, se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Bulgaru Constantin *****a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Tot Bulgaru Constantin *****, la data de 08.11.2025, în jurul orei 22:30, aflându-se la serbarea Hramului satului Recea, r-nul Strășeni, în apropierea „Casei de Cultură", în prezența mai multor persoane, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând intenționat, având la bază motive huliganice, încălcând ordinea publică prin manifestarea unui comportament demonstrativ, exprimat prin lipsa de respect față de normele de conviețuire sociale, creând un sentiment de insecuritate față de persoanele prezente, a inițiat un conflict cu Breahna Ștefan, în rezultatul căruia i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea feței, cauzându-i dureri fizice. După care Bulgaru Constantin *****a ridicat în mână o bucată de lemn, dorind să-l lovească pe Breahna Ștefan, moment în care au intervenit și alte persoane pentru a aplana conflictul dat. În continuarea acțiunilor sale huliganice, Bulgaru Constantin *****, având în mână o piatră, a amenințat cu aruncarea acesteia în direcția lui Breahna Ștefan și fiului său, Breahna Octavian.

Tot în perioada și circumstanțele indicate, Bulgaru Constantin *****, acționând în contextul aceleiași rezoluții infracționale, în timp ce Stici Ilie s-a implicat în vederea curmării acțiunilor huliganice ale lui Bulgaru Constantin *****, ultimul i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței, cauzându-i dureri fizice.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Bulgaru Constantin *****a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

În ședința de judecată, inculpatul Bulgaru Constantin a oferit declarații în cadrul cercetării judecătoreşti și a comunicat instanţei că pe partea vătămată, Melnic Radu îl cunoaște din sat. L-a mai văzut în sat, fără a avea o oarecare relație. El umbla prin sat după femei căsătorite, cu copii. La data de 8 noiembrie 2025, inculpatul se afla în satul Recea, la hramul satului. A participat la trântă, însă nu a câștigat. A rămas la petrecerea organizată în sat, împreună cu prietenii săi. A servit coniac și băuturi alcoolice în cantități mari și s-a distrat. În jurul orei 19:30, se afla în apropiere de magazin și i-a spus lui Melnic Radu că are ceva de vorbit. Acesta i-a răspuns cu cuvinte necenzurate. Inculpatul nu s-a gândit mult și l-a lovit în barbă. Melnic Radu a căzut jos, fără a-și pierde cunoștința. Inculpatul s-a dus la Casa de Cultură, distanța de la magazin la Casa de Cultură fiind mică, unde se desfășura hora satului. Acolo s-a dus împreună cu prietenii și a continuat să consume băuturi alcoolice. A participat la joc și dans. În acest timp, Melnic Radu a venit și a încercat să-l bată. Inculpatul arunca pumni în aer, doar să-l sperie și să-l determine să-i dea pace. Melnic Radu nu a înțeles. Inculpatul l-a trântit jos și i-a aplicat câteva lovituri cu palma și cu picioarele, pe față și pe corp, fără a folosi obiecte. Incidentul s-a întâmplat în fața scenei. Inculpatul a declarat că Melnic Radu l-a provocat și că acesta căuta bătaie. El nu a intenționat să-și pună mintea cu el și a fugit. Melnic Radu striga la oameni după ajutor. A intervenit poliția, care i-a spus că urmează să fie dus la Strășeni. Inculpatul a plecat și și-a continuat treburile. Inculpatul a pus o scândură lângă Casa de Cultură, doar pentru protecție, să nu-l bată cineva. El era în fața clubului, lângă mașina lui Melnic Radu. Tatăl acestuia l-a lovit pe inculpat în cap cu

un pumn. Au coborât din mașină și alte persoane și i-au spus de ce face probleme și când vor închide afacerea. Inculpatul a întrebat ce are el cu afacerea lor. A fost lovit în cap o singură dată și a început să riposteze, aplicând câteva lovituri înapoi. Au venit 3–4 persoane spre el, ceea ce l-a speriat. Inculpatul nu ține minte dacă a folosit pietre, poate a luat una, dar nu a lovit. Nu a folosit bucata de lemn. Nu își amintește când l-a lovit pe Stici Ilie. În fața Casei de Cultură se făcea reparație, de aceea erau pietre. Tatăl lui l-a sunat pe inculpat și a cerut 3000 de euro, dacă totul vrea să fie bine. Inculpatul a declarat că Melnic Radu l-a provocat. Recunoaște că l-a lovit pe Melnic Radu, fiind primul care a început conflictul. Nu cunoaște ce s-a întâmplat în al doilea caz. Tatăl a venit și a spus că-i strică afacerea. Inculpatul a spus că nu are bani și că nu poate răspunde pentru acel pumn. Tatăl a spus că va retrage cererea. Inculpatul a spus că are o înregistrare video unde se vede, de fapt nu există nicio înregistrare. Ulterior, i s-a cerut să dea 10 000 lei, inculpatul a răspuns că poate să meargă la poliție.

Inculpatul a mai adăugat că Melnic Radu l-a lovit, nu-și amintește de câte ori. El l-a trântit jos și i-a aplicat câteva lovituri. A recunoscut că el a lovit primul și că Melnic Radu căzuse deja. Melnic Radu era în stare de ebrietate. Apoi, în fața Casei de Cultură, Melnic Radu a venit să-l lovească și l-a lovit de 2–3 ori. Breahna Ștefan a cerut bani de la inculpat la 3 zile după incident. Doamna Liuda i-a dat numărul inculpatului. I s-a spus că i-a stricat mașina și i s-au acordat câteva zile la dispoziție să dea banii. Tot el a solicitat 10 000 lei de la inculpat. Acesta a spus că nu are bani, fiindcă este o situație grea. Tatăl a vorbit cu fratele inculpatului și s-a dus să retragă cererea, dar era deja târziu. Inculpatul nu își amintește dacă l-a lovit pe Ștefan Breahna înapoi. S-a apărat. Ultimul a mai declarat că nu cunoaște de ce Melnic Radu a declarat că l-a lovit cu piatra. S-a recunoscut pe înregistrările video. Nu l-a văzut pe Stici Ilie în fața sa și nu își amintește să-l fi lovit. El era în fața mașinii. Ștefan Breahnă a spus că-i strică afacerea. Doamnei Ludmila i-a spus să pună muzica, în acest timp a luat-o la dans. Ea a strigat că o sugrumă, înregistrarea a văzut-o.(f. d. 231)

Acuzatorul de stat, Cezar Țaca în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat de a fi recunoscut vinovat pe Bulgaru Constantin de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) din Codul penal(episodul cu partea vătămată Melnic Radu) și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată a solicitat instanței de a-l recunoaște vinovat pe Bulgaru Constantin de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal (episodul cu victimele Breahnă Ștefan și Stici Ilie și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În condițiile art. 84 alin. (1) din Codul penal, a-i stabili inculpatului pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei î penitenciar de tip semiînchis. A încasa din contul inculpatului în beneficiul bugetului de stat suma de 448 lei, cu titlul de cheltuieli judiciare. Corpurile delicte de nimicit după intrarea sentinței în vigoare.

Apărătorul Pretula Carolina Caleria, acționând în interesele inculpatului Bulgaru Constanin a pledat pentru achitarea inculpatului ținînd că vina în comiterea infracțiunii nu a fost demonstrată.

Deși inculpatul Bulgaru Constanin nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate, vinovăția acestuia și-a găsit confirmare prin declarațiile părților vătămate care coroborează și se confirmă prin declarațiile martorilor, precum și prin cumulul de probe materiale din dosar, cercetate nemijlocit în ședința de judecată, după cum urmează.

Declarațiile părții vătămate Melnic Radu care a declarat că nu îl cunoaște pe inculpat. Nu își amintește data exactă, dar era hramul satului Recea, iar el se afla acolo împreună cu niște

prieteni pentru a sărbători ziua satului, la data de 8 noiembrie 2025. În jurul orei 16:00, s-a deplasat din satul Voinova în satul Recea. A stat acolo la joc și a băut o cafea împreună cu prietenul său Talpa Pavel. Au fost la casa acestuia, au stat la magazin, au comunicat și au servit două beri. Ulterior, Talpa Pavel urma să meargă acasă, iar victima a rămas cu el la bar, la terasa din apropierea Casei de Cultură, nu își amintește exact denumirea, se zice că era la Dugheanu. La masă se mai aflau niște rude ale lui Talpa Pavel. În jurul orei 19:00, victima a ieșit să discute la telefon. În acel moment, inculpatul s-a apropiat, l-a apucat de braț și l-a împins de umărul stâng. Victima a spus că este mai stângace și că afară deja începea să se întunece. Inculpatul l-a tras ca să discute, iar victima l-a întrebat cine este și de ce ar trebui să discute cu el. Inculpatul a luat ceva de jos și l-a lovit în barbă, fapt pentru care victima a căzut și și-a pierdut cunoștința. O doamnă, pe care victima nu o cunoaște, l-a ridicat. Victima și-a revenit treptat, iar inculpatul era încă în fața sa, însoțit de doi băieți minori. Victima a spus că s-a dat în centrul atenției și a strigat ajutor la lume. Doamna l-a ajutat, i-a dat telefonul, iar victima s-a dus direct la scenă. Era plin de sânge și și-a dezbrăcat scurta în fața magazinului. Inculpatul l-a împins și i-a aplicat o lovitură. Victima a ajuns în fața scenei, unde și-a dezbrăcat scurta. A intervenit doamna Liuba, care l-a ajutat. Inculpatul s-a mai apropiat și a sărit la bătaie. Din cauza muzicii și a gălăgiei, victima nu a auzit bine. Inculpatul părea sub influența alcoolului sau a altor substanțe și nu era adecvat. Când a sărit la victimă, l-a lovit și l-a trântit jos, aplicând mai multe lovituri în fața scenei. Doamna Liuda a intervenit și l-a scos într-o parte, însă inculpatul se ținea după victimă, spunând ceva ce victima nu mai ține minte. Victima a spus că inculpatul părea un clovn. Victima s-a îndepărtat din centrul atenției, iar poliția și ambulanța au fost chemate pentru documentarea cazului.

La întrebările lui Cezar Taca, victima a declarat că, în fața barului, inculpatul s-a aplecat, a luat o piatră și l-a lovit. Victima are suspiciuni și dubii că inculpatul ar fi luat piatra de jos pentru a lovi. În urma loviturii, victima a căzut fără cunoștință. Victima nu cunoaște motivul pentru care inculpatul a acționat astfel. Ulterior a auzit că inculpatul spunea că victima ar fi „dat la o doamnă”, iar cineva l-ar fi pus pe inculpat să facă acest lucru. Când inculpatul i-a aplicat loviturile, i-a spus doar să vină să discute, iar victima a răspuns că nu are ce discuta cu el. În timpul incidentului, telefonul victimei a căzut și ecranul s-a spart. În prezent, telefonul este defect, iar pantalonii victimei sunt rupți la genunchi din cauza contactului cu asfaltul.(f. d. 206)

Declarațiile victimei Breahnă Ștefan care a fost audiat pe marginea cauzei și a declarat că nu îl cunoaște pe inculpat și că nu cunoaște personal părțile vătămate. Pe data de 8 noiembrie 2025, în satul Recea, fiul victimei se afla la hram și participa la vânzarea de popcorn și vată dulce. În jurul orelor 21:00–22:00, victima a fost sunată de fiul său pentru a-l lua acasă. Victima a ajuns în spatele Casei de Cultură, unde fiul său comercializa popcorn și vată dulce. Victima a strâns echipamentul și s-a dat într-o parte, văzând-o pe doamna Ludmila la aproximativ 4 metri mai sus, unde a discutat cu aceasta și i-a mulțumit pentru că l-a acceptat. În timp ce discuta, a apărut Constantin cu o scândură în mână, pe care a lăsat-o rezemată de perete. Victima nu înțelegea ce se întâmpla. Doamna Ludmila a spus ceva, dar victima nu a înțeles. Când victima a vrut să se pornească, Stici Ilie, prieten cu fiul său Octavian, a venit cu mașina personală și a parcat în fața Casei de Cultură. Victima și fiul său se aflau în spatele Casei de Cultură. Victima era la volanul unui automobil Mercedes Sprinter și încerca să treacă prin mulțime. În timp ce ieșea din curte, a văzut că Constantin avea un comportament violent. A coborât din mașină și l-a împins ușor pe Constantin, fără a înțelege exact ce se întâmpla, scurta îi era deja ruptă. Constantin a luat scândura și a încercat să-l lovească în cap. Victima s-a ferit, iar scândura a lovit taisul ușii de sus, rupându-se în două, rămânând cu o bucată în mână. Scândura avea aproximativ 1,5 metri. Mai erau doi băieți prezenți. În timp ce Constantin încerca să-l lovească, soția victimei

a deschis ușa mașinii, iar inculpatul a lovit ușa, îndoind-o. Victima a declarat că inculpatul era într-o stare avansată de ebrietate și avea un comportament straniu. A fost lovit cu pumnul în obrazul stâng, dar nu a căzut. După lovitură, au apărut Stici și Octavian. Inculpatul s-a retras în mulțime și a pus mâna pe o piatră de beton, de mărimea unui cap de om, pe care a încercat să o arunce spre ei. Victima a încercat să se dea înapoi și să urce în mașină, dar inculpatul a înaintat spre ea. La scurt timp, a intervenit poliția, alertată de cineva din mulțime. Inculpatul nu a reușit să arunce piatra, deoarece a văzut girofarul, și a fugit în mașină, fiind ulterior găsit de poliție. Victima a menționat că eventual poate că l-a lovit pe inculpat în semn de apărare, dar nu recunoaște că l-a lovit efectiv. Victima a declarat că și-au retras plângerile ulterior, dar fratele inculpatului a sunat victima pentru a discuta. Victima a subliniat că nimeni nu a influențat decizia sa de a-și retrage plângerea.

La întrebările avocatului victima a declarat că inculpatul nu l-a lovit cu piatra și că, dacă nu ar fi intervenit poliția, nu știe ce s-ar fi întâmplat.

La întrebările inculpatului victima a declarat că până să înceapă conflictul nu a lovit inculpatul cu pumnul.(f. d. 205)

Declarațiile victimei Stici Ilie, care fiind audiat în ședința de judecată a comunicat că pe inculpat nu-l cunoaște și că nu are nicio relație cu acesta. Nu își amintește data exactă, dar era luna noiembrie. Prietenul său, Octavian Breahna, avea un eveniment în s. Recea, rn. Strășeni, la hramul satului, unde comercializa vată dulce și popcorn. În acea seară, victima a venit la el să stea împreună și să-l ajute. A ajuns la locul unde se afla Octavian cu echipamentul, cam pe la ora 21:00–22:00, în spatele Casei de Cultură din s. Recea. Victima a stat aproximativ 30 de minute, apoi a început să strângă. A venit și tatăl lui Breahna, Ștefan, iar echipamentul a fost încărcat în busul acestora, un Mercedes Sprinter. Victima a plecat în fața Casei de Cultură și a ajuns la mașina părinților săi, un Hyundai, unde era împreună cu Octavian, mașina fiind parcată în fața Casei de Cultură. În acel moment a apărut Constantin, care manifesta anumite semne, dar victima nu le-a înțeles. Atunci a văzut inculpatul pentru prima dată, acesta gesticula cu mâinile și se băga în spatele mașinii victimei. Victima era în mașină și încerca să iasă, dar inculpatul era în spatele mașinii, iar victima a înțeles din gesturile lui că dorea ceva și nu voia ca aceasta să plece. Victima a închis ușile mașinii pe interior, neînțelegând ce se întâmpla. A apărut domnul Ștefan, iar apoi Constantin s-a îndreptat spre Ștefan. Victima a ieșit și s-a apropiat de cei doi, moment în care Constantin l-a lovit cu pumnul în față, în nas. Victima s-a aplecat deoarece îi curgea sânge din nas și, încercând să oprească sângerarea, a luat șervețele. A mers apoi înapoi să vadă ce se întâmplă și voia să meargă la bus pentru a cere de la soția lui Ștefan șervețele. Victima a văzut că Constantin avea o piatră în mână, cu spatele la scenă și fața spre ea, domnul Ștefan și Octavian. Piatra era foarte mare, cât o minge de fotbal, și se îndrepta spre ei, la o distanță de aproximativ 1,5 metri. Victima s-a dat înapoi, în partea șoferului la mașina sa, și a rămas aplecată acolo până a sosit poliția. Când a venit poliția, victima nu l-a mai văzut pe inculpat cu piatra în mână.

La întrebările acuzatorului de stat victima a declarat că inculpatul venea din partea Casei de Cultură spre mașină și se băga în spatele acesteia. Din gesturile inculpatului, victima a înțeles că i-a blocat trecerea.(f. d. 204)

Declarațiile martorului Breahnă Veronica Nicolae care fiind audiată în cadrul ședinței de judecată, a declarat că nu îl cunoaște pe inculpat și că l-a văzut pentru prima dată în seara în care au avut loc evenimentele. Părțile pe care le cunoaște sunt: Breahna Ștefan, soțul său; Ilie, prieten de familie; și Octavian, fiul său. Cealaltă parte vătămată nu este cunoscută. Martorul nu își amintește data exactă, dar a fost prezentă la un eveniment în s. Recea, la 08.11.2025, cu ocazia hramului satului, unde era un concert. Fiul ei, Octavian, a mers acolo să vândă popcorn și vată

dulce, iar familia martorului se afla într-un alt sat tot cu popcorn. Octavian a sunat-o pentru a o preîntâmpina că organizatorul a stabilit ca activitatea să se încheie până la ora 23:00, deoarece după această oră se pot întâmpla evenimente neplăcute. Martorul a mers la fața locului împreună cu soțul său. Când au ajuns, ea a stat împreună cu doamna organizatoare Ludmila. Octavian și Ilie Stici erau la masă cu popcorn și începeau să strângă lucrurile. Masa de popcorn era lângă scenă, iar Casa de Cultură era pe partea stângă. În timp ce ea stătea cu doamna Ludmila, a apărut inculpatul cu o scândură în mână. Doamna Ludmila a mers la inculpat și a luat scândura, punând-o într-o parte, însă inculpatul avea un comportament anormal și inadecvat. În acel timp, Ilie s-a pornit mai înainte pentru a face loc ca soțul ei să iasă cu busul. Mașina lui Ilie era parcată în fața busului soțului său. Inculpatul s-a apropiat de mașina lui Ilie, făcând gesturi confuze, inclusiv deschiderea pantalonilor, gesturi pe care ea nu le-a înțeles, presupunând că starea inculpatului era cauza comportamentului său. Soțul ei a coborât din mașină și s-a apropiat de inculpat. Constantin (inculpatul) l-a împins pe soțul martorului și s-a îndepărtat de bus. Ea a urmărit tot ce se întâmpla din mașină și a sunat la 112. Nu după mult timp, Ilie a venit în fața mașinii, având sânge pe față; ea nu a văzut momentul loviturii. Aceasta a deschis partea laterală a ușii mașinii pentru a lua șervețele umede și s-a apropiat de bus. Constantin avea o piatră mare în mână, de dimensiunea capului unui om. Soțul ei îi spunea să lase piatra. În acel timp, ea nu își amintește dacă inculpatul a spus ceva. În jur mai erau oameni, ultima și ceilalți s-au dat deoparte. Între timp, inculpatul a apărut cu doi băieți, având scândura în mână; unul dintre băieți îl trăgea spre el. Soțul ei stătea cu spatele la bus, cu fața spre inculpat, iar ea era pe scaunul pasagerului. Observând intențiile inculpatului, ea a deschis ușa cu intenția de a-și proteja soțul. Constantin a lovit cu scândura în ușă, care s-a rupt. Soțul ei a spus că scurta sa era ruptă, îl durea barba și avea fața umflată. Inculpatul era cu piatra în mână, apropiindu-se de soțul ei, între ei distanța era de aproximativ 2 metri. Mai adaugă că ea nu a văzut ca soțul să-l lovească pe Constantin.(f. d. 208)

Declarațiile martorului Sîrbu Ludmila Simion care fiind audiată în ședința de judecată a comunicat instanței că pe inculpat îl cunoaște personal, nu sunt rude, au relații bune. Martorul este director la Casa de Cultură și îl cunoaște foarte bine, fiind din același sat. La data de 08.11.2025, era hramul satului, iar martorul activa în calitate de director al Casei de Cultură din s. Recea, rn. Strășeni. Obligațiunile sale au fost legate de organizarea părții festive a hramului. Partea importantă a hramului a constat în jocul care implica mai mulți artiști. La 08.11.2025, în jurul orei 18:00, când activitatea mergea bine, Constantin s-a apropiat de martor, i-a spus că îl respectă și îi place cum a fost totul organizat. Peste aproximativ o oră, în timp ce martorul filma hramul în direct, de pe scenă s-a apropiat, agitat și foarte speriat, o persoană necunoscută. Apoi a apărut Constantin. Persoana necunoscută striga: „Oameni buni, ce se întâmplă? Eu nu îl cunosc și nu știu ce vrea”, ceea ce însemna că Constantin a lovit acea persoană. Toată lumea era prezentă, dar nu a reacționat, iar victima a venit la lumina reflectoarelor, era din Voinova, a alergat spre scenă și striga după ajutor. Martorul a observat că Constantin nu mai era același băiat pe care îl văzuse cu o oră înainte. Constantin și victima cereau explicații unul de la altul. Martorul nu a știut cum se numea victima. Victima striga că „m-a lovit, m-a lovit”. Martorul a văzut că cei doi s-au încăierat, victima a lăsat haina de pe umeri, iar amândoi s-au trântit jos. Constantin era deasupra victimei și i-a aplicat una sau două lovituri, probabil cu palma peste față, apoi a plecat. După aceasta, doi oameni din s. Recea au intervenit: unul a luat pe Constantin, iar altul pe victimă și au întrebat ce s-a întâmplat. Victima s-a ridicat și le-a explicat martorului și celor prezenți, pe nume Ion Donica și Grigore Donoaga, cum a fost lovită. Se observau ușoare urme ale loviturilor. Victima a spus că a fost lovită cu pumnul și a căzut jos, iar când s-a ridicat nu înțelegea ce se întâmplase și a venit la lumină să ceară ajutor. Martorul s-a apropiat de

Constantin și l-a întrebat ce se întâmplă, dar acesta a plecat fără să dea explicații. Martorul a luat victima și a mers în fața Casei de Cultură. Victima a sunat la 112, iar ambulanta și poliția au venit. Ambulanta a întrebat dacă victima dorește să meargă la spital, dar aceasta a refuzat și a spus că vrea să plece de acolo. În aproximativ o oră, Constantin s-a schimbat complet și a devenit agresiv, ceea ce nu este comportamentul său obișnuit. Martorul a petrecut victima și s-a întors, observând că Constantin era în fața scenei, făcea flotări și avea un comportament agresiv. Martorul s-a apropiat de el și l-a întrebat ce vrea. Constantin a cerut să i se pună muzica „Murca". Martorul a rugat muzicanții să pună piesa doar pentru a-l liniști pe Constantin, dar acesta s-a apropiat și a spus că vrea să cânte muzica cât dorește. Muzicanții nu au continuat, iar Constantin a amenințat că, dacă muzica nu va fi pusă, îi va tăia gâtul martorului. Martorul nu l-a luat în serios, dar a sunat la poliție pentru siguranță, deoarece nu era prima dată când se confrunta cu amenințări la hram. Inculpatul nu a auzit apelul la poliție. Martorul s-a apropiat de cei doi care vindeau popcorn – un tată și un fiu – și le-a cerut să plece deoarece nu-i plăcea cum evolua hramul. Mai erau doi domni din Călărași, pe nume Octavian și Petru. Martorul a observat pe Constantin cu o scândură în mână, cam mai mare de un metru, care venea din spatele Casei de Cultură. Martorul s-a apropiat de el și a pus scândura la peretele casei, după care a fost aruncată de martor. Băieții care vindeau popcorn au plecat, au încărcat totul și s-au pornit. Martorul s-a apropiat de muzicanți și, pe scările foișorului, a văzut că oamenii fug și strigă „bătaie". Martorul a mers să vadă ce se întâmplă și a observat că șoferul mașinii care încărcase marfa avea gura plină de sânge și ținea o stachetă. Stefan a spus că a fost lovit cu stacheta și i-a luat-o din mână inculpatului. Martorul a observat că inculpatul lovise și în mașină. Mai indică că l-a văzut pe Constantin cu o piatră în mână, cât o minge de fotbal. Martorul i-a cerut să lase piatra jos și s-a apropiat de el, moment în care a sosit poliția. Constantin a fugit, iar poliția a mers după el. Martorul a întrebat pe Ștefan ce s-a întâmplat, iar acesta a povestit că Constantin îl atacase cu stacheta, iar ulterior a luat o piatră.

La întrebarea acuzatorului de stat, martorul a spus că a doua zi Constantin a venit și și-a cerut scuze și a comunicat că cineva îl pusese să procedeze așa. În timpul conflictului, martorul nu a văzut pe nimeni să lovească sau să agreseze pe Constantin, acesta având doar un comportament inadecvat. Între Stefan și Constantin era o distanță de aproximativ 4-5 metri, atunci când inculpatul ținea piatra în mână, gata să o arunce în Stefan. Când l-a observat pe martor, Constantin a lăsat piatra jos. Martorul consideră că motivele comportamentului inculpatului față de victime derivă din faptul că oamenilor din Recea nu le plac străinii și îi percep ca amenințare.

La întrebarea inculpatului, martorul Sîrbu Ludmila a declarat că Breahna nu a sărit la bătaie la inculpat. Martorul a afirmat că, dacă nu ar fi fost amenințat cu tăierea gâtului, nu ar fi sunat la poliție, dar l-a iertat pe inculpat.(f. d. 224-225)

Declarațiile martorului Buguș Nicolae, care fiind audiat în calitate martor îl cunoaște pe inculpat. Este cetățean al satului și nu au nicio relație. Martorul îl cunoaște pe inculpat de mic copil și știe că este muncitor. Pe părțile vătămate nu le cunoaște. Evenimentul a avut loc la data de 08 noiembrie, în s. Recea, la hramul satului. Acesta s-a desfășurat în apropiere de Casa de Cultură, la hora satului. Era multă lume, ca la joc. După ora 19:00, în timpul celui de-al doilea sau al treilea număr artistic, s-a făcut un anunț public de pe scenă că s-a iscat o bătaie. Anunțul a fost făcut pentru a informa administrația și pentru a menține ordinea, deoarece lipseau echipajele de poliție. Pe lângă locul unde se afla martorul a trecut doamna Ludmila Sirghi, directoarea Casei de Cultură, însoțită de un bărbat necunoscut martorului. Acesta a spus că a fost agresat de către inculpat și că are dureri în regiunea feței. Doamna directoare a confirmat că inculpatul l-a

lovit pe acel bărbat. Bărbatul se deplasa singur, pe propriile picioare, deși probabil avea dureri. Martorul s-a apropiat de Constantin și i-a spus să plece acasă, întrucât era hramul satului. Martorul nu poate preciza exact starea inculpatului, dar acesta era agitat și probabil sub influența unor substanțe. În acest timp, martorul a sfătuit inculpatul să plece acasă. În zonă mai era o echipă de băieți. Între timp, soția martorului i-a recomandat să plece acasă împreună cu oaspeții. În preajma școlii, martorul a văzut o ambulanță staționată la poarta școlii, unde se aflau doamna Ludmila și bărbatul agresat, în salonul mașinii. Pe partea opusă era o mașină de poliție, cu doi tineri în uniformă - o fată și un băiat. Martorul nu a asistat direct la procesul agresiunii, ci a aflat detalii din spusele doamnei Ludmila. La întrebarea procurorului, martorul a declarat că nu a văzut bătaia propriu-zisă, doar că a observat că aceasta a avut loc în altă parte.(f. d. 232)

Declarațiile martorului Breahnă Octavian care a comunicat că pe inculpat l-a cunoscut tot în seara respectivă. Nu l-a cunoscut înainte. Pe partea vătămată îl cunoștea, Stefan Breahna este tatăl său. A fost prezent la hramul satului Recea. A primit autorizație pentru vânzarea de vată dulce și popcorn. A activat de la ora 14:00, ziua respectivă, evenimentul fiind aproape finalizat. La aproximativ ora 21:00, doamna Ludmila, organizator al evenimentului, i-a întrebat cum a decurs ziua. A menționat faptul că trebuie să fie atenți, deoarece în fiecare an la hramul satului apar probleme. Octavian l-a telefonat pe tatăl său pentru a-l informa despre situație. În jurul orei 22:00, Octavian și mama sa, Veronica Breahna, au început să strângă tot echipamentul. Înainte de a pleca, prietenul său Ilie Stici se afla cu mașina personală, un Mercedes Sprinter, pe teritoriu și încerca să înainteze. Octavian l-a ajutat pe tatăl său să urce echipamentul și să-i facă loc lui Ilie să iasă. În acest timp, Constantin era prezent. Octavian a observat anterior un conflict între Constantin și o altă persoană, dar nu cunoștea identitatea acesteia. Persoana respectivă doar l-a împins pe Constantin, care la rândul său l-a lovit și l-a împins. Octavian nu a văzut câte lovituri a dat Constantin. La momentul respectiv, Octavian nu cunoștea niciuna dintre persoanele implicate. Când Octavian a văzut că Constantin se află lângă mașină, a dorit doar să plece și să evite conflictul. Constantin nu le permitea să plece, poziționându-se în partea dreaptă a mașinii și apoi chiar în fața acesteia. Tatăl său a coborât din mașină și l-a întrebat pe Constantin de ce nu le permite să plece. Constantin spunea lucruri neclare și agresive. Între timp, Ilie Stici s-a apropiat de mașină și avea fața însângerată. Octavian a încercat să folosească șervețele pentru a opri sângerarea. Constantin ținea în mână o bucată de lemn și a început să alerge după tatăl lui Octavian în jurul busului. Tatăl său a ajuns la ușa pasagerului și s-a oprit, iar mama sa a deschis ușa pentru a-l proteja, dar bucata de lemn s-a lovit de ușă și s-a deteriorat. Ulterior, Constantin a alergat în mulțime și a revenit cu un bolovan, de dimensiunea aproximativă a unei mingi de fotbal, puțin mai mic decât o minge de fotbal. Acesta era ridicat și părea că intenționează să-l arunce asupra lor. Octavian, tatăl și mama sa au stat blocați timp de 5-7 minute, încercând să-l convingă pe Constantin să lase piatra jos. Constantin continua să vorbească cu cuvinte necenzurate. Poliția a sosit în acel moment, iar Constantin a lăsat piatra jos și s-a retras în mulțime, fiind prins ulterior. La începutul incidentului, Constantin purta bucata de lemn, pe care a rezemat-o lângă doamna Ludmila. Aceasta a văzut că el a dorit să arunce bucata de lemn și a intervenit. Octavian nu a văzut direct cum Constantin l-a lovit pe tatăl său, însă a observat că tatăl său prezenta urme vizibile ale loviturilor, iar Ilie Stici avea fața însângerată.

La întrebarea avocatului Carolina Caleria Pretula, Octavian a declarat că nu a văzut cum Constantin l-a lovit pe tatăl său, dar a observat urmele loviturilor a doua zi.(f. d. 233)

La fel, vinovăția inculpatului Bulgaru Constantin se mai dovedește și prin probele materiale cercetate în ședința de judecată și anume:

Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.11.2025, cu planșa fotografică anexată, privind cercetarea locului unde a fost agresată partea vătămată Melnic Radu, situat în s. Recea, r-nul Strășeni, și anume terasa din fața magazinului „Market Dugheana”, din spatele Casei de Cultură.(f.d. 12–17)

Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08.11.2025, cu planșa fotografică anexată, privind cercetarea locului din fața Casei de Cultură din s. Recea, r-nul Strășeni, unde a fost depistat jos un șervețel cu pete asemănătoare sângelui. De asemenea, la fața locului a fost depistată și ridicată o scândură din lemn.(f.d. 31–33)

Procesul-verbal de ridicare din 10.11.2025, prin care a fost ridicat de la Sîrghi Ludmila un CD-R ce conține o secvență audio-video din 08.11.2025.(f.d. 22–23)

Procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.12.2025, privind examinarea înregistrării audio-video ridicate de la Sîrghi Ludmila, referitoare la acțiunile violente ale lui Bulgaru Constantin față de Melnic Radu, care au avut loc în fața scenei și în prezența mai multor persoane, în timpul concertului organizat cu ocazia hramului satului.(f.d. 24–25)

Procesul-verbal de examinare din 03.12.2025, prin care a fost examinată scândura ridicată în cadrul cercetării la fața locului din 08.11.2025.(f.d. 34–36)

Procesul-verbal de ridicare din 10.11.2025, prin care a fost ridicată de la Iovu Mihail, pe un CD-R, o înregistrare audio-video din 08.11.2025, intervalul orelor 22:41–22:51, efectuată de camera de supraveghere de pe teritoriul Casei de Cultură din s. Recea.(f.d. 47–48)

Procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.12.2025, privind examinarea înregistrării audio-video ridicate de la Iovu Mihail, referitoare la acțiunile violente ale lui Bulgaru Constantin față de familia Breahnă și Stici Ilie, care au avut loc în apropierea Casei de Cultură.(f.d. 49–50)

Conform raportului de constatare medico-legală nr. 202502P2917 din 10.11.2025, la examinarea medico-legală a persoanei Melnic Radu, născut în *****, s-a constatat: echimoză la nivelul capului, excoriații la nivelul feței și excoriații la nivelul mâinilor, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune, posibil în perioada de timp indicată. Acestea se califică drept vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății. Regiunile anatomice unde sunt localizate leziunile sunt accesibile pentru mâna proprie. Ținând cont de localizarea anatomică și aspectul morfologic al leziunilor corporale depistate, cauzarea acestora prin căderea corpului din poziție ortostatică, în ansamblu, se exclude.(f.d. 19–20)

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202502D2355 din 15.12.2025, la studierea medico-legală a documentelor medicale prezentate pe numele cetățeanului Melnic Radu, născut în *****, s-a constatat: echimoză la nivelul capului, excoriații la nivelul feței și excoriații la nivelul mâinilor, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune, posibil în perioada de timp indicată, fiind calificate drept vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.(f. d. 82–83)

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanţele judecătoreşti în cursul procesului sânt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art. 8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârșirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art. 6 alin.(1) Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăţie.

În conformitate cu art.51 din Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin.(1) din Codul Penal se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin.(2) Cod Penal, calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

În conformitate cu art. 93 alin. (1) CPP, probele sunt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu art. 100 alin. (4) CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În conformitate cu art. 101 alin. (1) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) şi (4) Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Astfel, apreciind probele din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, analizând declaraţiile părților vătămate și a martorilor depuse în şedinţa de judecată care sunt în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei şi care se apreciază ca fiind veridice şi convingătoare, instanţa de judecată stabileşte că, fapta inculpatului Bulgaru Constantin corect şi întemeiat a fost încadrată de către acuzatorul de stat în baza art. 287 alin. (3) și art. 287 alin. (3) din Codul penal.

Cu referire la încadrarea juridică înaintată inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, instanța de judecată constată că infracțiunea este plasată de către legiuitor în Capitolul XIII „Infracțiuni contra securității publice și a ordinii publice”, din Partea specială a Codului penal, componența căreia presupune existența următoarelor elemente constitutive.

Infracțiunea prevăzută de art. 287 Cod penal are ca *obiect juridic special* relațiile sociale privitoare la ordinea publică, înțeleasă ca acea stare de echilibru social necesară unei conviețuiri normale, bazate pe respectul reciproc dintre membrii colectivității, pe securitatea persoanei, pe

integritatea bunurilor și pe desfășurarea firească a activităților sociale în spațiul comunitar. Din economia normei de incriminare rezultă că legea penală nu ocrotește doar liniștea formală dintr-un loc anumit, ci însăși încrederea colectivității că regulile elementare de conduită socială nu vor fi sfidate prin acte de violență, intimidare, agresivitate demonstrativă ori manifestări de obrăznicie deosebită. Art. 287 alin. (1) Cod penal definește huliganismul ca acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de violență sau amenințare cu violența, de opunere de rezistență celor care curmă actele huliganice ori de acțiuni ce se disting prin cinism sau obrăznicie deosebită, iar alin. (3) califică fapta atunci când asemenea acțiuni sunt săvârșite cu aplicarea ori încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale ori a sănătății. Totodată, legea penală definește noțiunea de „faptă săvârșită în public" la art. 131 și noțiunea de „loc de utilizare publică" la art. 134^7, elemente deosebit de relevante pentru delimitarea modului public al manifestării huliganice.

Sub aspectul *laturii obiective*, huliganismul presupune nu orice altercație ori agresiune izolată, ci o conduită care, prin context, mod de realizare și rezonanță socială, exprimă o sfidare fățișă a ordinii publice. Caracterul huliganic nu se reduce la simpla existență a unor lovituri aplicate victimei, ci se desprinde din faptul că autorul transformă spațiul social într-un loc al dominației violente, al intimidării și al insecurității colective. În jurisprudența constituțională s-a reținut că art. 287 alin. (3) are în vedere nu doar armele propriu-zise, ci și multitudinea obiectelor care, prin modul concret de utilizare, dobândesc aptitudinea de a vătăma integritatea corporală sau sănătatea persoanei, fiind determinant efectul și pericolul concret al folosirii lor, nu clasificarea lor abstractă. Curtea Constituțională a arătat expres că pot intra în această categorie obiecte care, deși nu sunt destinate prin construcție să provoace leziuni, dobândesc asemenea valențe vulnerante în circumstanțele concrete ale folosirii lor.

Raportând aceste repere legale la primul episod, instanța poate reține că *obiectul juridic special* a fost lezat prin conduita inculpatului manifestată la 08.11.2025, în jurul orei 19:30, în cadrul serbării Hramului satului Recea, în fața magazinului „Dugheana", deci într-un spațiu accesibil publicului, în prezența mai multor persoane, în plină desfășurare a unei manifestări comunitare. Împrejurarea că acțiunea s-a produs în cadrul unei sărbători publice, în zona magazinului și apoi în proximitatea scenei de concert, relevă cu evidență caracterul public al faptei în sensul art. 131 Cod penal, precum și realizarea ei într-un loc de utilizare publică în accepțiunea art. 1347 Cod penal. În asemenea condiții, actele de agresiune nu au rămas în sfera unui conflict pur privat, ci au dobândit aptitudinea obiectivă de a tulbura grav ordinea publică, de a provoca reacția colectivității și de a genera în rândul celor prezenți o stare de alarmă și insecuritate.

În același prim episod, elementul material al *laturii obiective* se exprimă printr-o succesiune de acte violente desfășurate demonstrativ și agresiv: inculpatul a inițiat conflictul cu Melnic Radu, l-a lovit în regiunea feței cu o piatră, apoi, în continuarea aceleiași rezoluții infracționale, în fața scenei unde avea loc concertul, l-a doborât la pământ și i-a aplicat lovituri în regiunea capului. Folosirea pietrei este determinantă pentru incidența formei agravate prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, întrucât piatra, deși nu este prin natura ei o armă, a fost transformată de inculpat într-un obiect vulnerant apt să provoace leziuni corporale. Caracterul calificat al faptei nu decurge exclusiv din rezultatul lezional produs, ci din modalitatea concretă a agresiunii și din pericolul inerent creat pentru integritatea corporală a victimei. Raportul de constatare medico-legală și raportul de expertiză judiciară confirmă existența leziunilor produse prin acțiunea unui obiect contondent dur, iar excluderea mecanismului de simplă cădere fortifică concluzia că vătămările au provenit din acte de agresiune exercitate asupra victimei.

Totodată, în acest prim episod, obrăznicia deosebită se exteriorizează nu doar prin violența fizică în sine, ci prin modul în care inculpatul a ales să acționeze: fără un conflict anterior serios, în prezența publicului, în timpul unei sărbători a satului, asupra unei persoane care, potrivit ansamblului probator, nu generase un atac de aceeași intensitate și nu justifica o asemenea reacție. Din declarațiile relatate rezultă o conduită dominată de agresivitate ostentativă, în care inculpatul nu urmărea doar să lezeze fizic victima, ci să impună prin forță o atitudine de intimidare, sfidând normele elementare de conviețuire socială. Tocmai această disproporție vădită dintre pretextul invocat și violența exercitată constituie un indicator clasic al motivului huliganic, întrucât relevă că autorul profită de o împrejurare minoră sau obscură pentru a se manifesta brutal și provocator în public.

Sub aspectul *laturii subiective* aferente primului episod, forma de vinovăție este intenția directă. Inculpatul și-a dat seama de caracterul public al conduitei sale, de faptul că se află într-un spațiu aglomerat, în cadrul unei festivități locale, și a prevăzut că lovirea victimei cu un obiect dur, urmată de doborârea acesteia la pământ și continuarea agresiunii, este aptă să producă atât urmări asupra integrității corporale a victimei, cât și o tulburare gravă a ordinii publice. Acceptarea și urmărirea acestor consecințe se desprind din însăși perseverarea în actele violente și din continuarea agresiunii în fața scenei, după incidentul inițial. Așadar, în primul episod, atât elementul material, cât și cerința caracterului public, motivul huliganic, forma agravată prin folosirea unui obiect vulnerant și intenția directă se regăsesc în mod concordant în acțiunile inculpatului.

În ceea ce privește al doilea episod, *obiectul juridic special* este lezat în aceeași manieră, însă printr-o conduită și mai pregnant orientată spre intimidarea colectivă și destabilizarea ordinii publice. Faptele s-au produs în jurul orei 22:30, în apropierea Casei de Cultură din satul Recea, tot în contextul hramului satului, deci într-un loc accesibil publicului și în prezența mai multor persoane. Chiar dacă acțiunile s-au concentrat asupra lui Breahnă Ștefan, asupra fiului acestuia și asupra lui Stici Ilie, rezonanța socială a conduitei inculpatului depășește sfera strict interindividuală: inculpatul a blocat deplasarea persoanelor, a purtat o scândură, a lovit, a amenințat cu o piatră de dimensiuni mari și a creat o stare generală de panică, determinând intervenția celor prezenți și, ulterior, a poliției. Prin urmare, și în acest al doilea episod, modul public al faptei și atingerea adusă ordinii publice rezultă nu numai din locul comiterii, ci și din ecoul inevitabil al acțiunilor sale asupra colectivității aflate la eveniment.

Elementul material al *laturii obiective* în cel de-al doilea episod se compune, în principal, din lovirea lui Breahnă Ștefan în regiunea feței, din ridicarea unei bucăți de lemn cu intenția de a-l lovi, din amenințarea cu aruncarea unei pietre în direcția lui Breahnă Ștefan și a fiului acestuia Breahnă Octavian, precum și din lovirea lui Stici Ilie în regiunea feței atunci când acesta a intervenit pentru a curma acțiunile huliganice. Rezultă astfel o pluralitate de acte materiale, toate subsumate aceleiași rezoluții infracționale și aceluiași comportament demonstrativ-agresiv. Împrejurarea că inculpatul nu s-a limitat la o simplă altercație verbală sau la o singură lovitură, ci a escaladat conduita prin recurgerea succesivă la pumn, la o bucată de lemn și apoi la o piatră de dimensiuni considerabile, este de natură să evidențieze nu doar intensitatea violenței, ci și disponibilitatea sa de a folosi obiecte apte să provoace leziuni grave. În sensul art. 287 alin. (3), atât bucata de lemn, cât și piatra intră în sfera „altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății”, tocmai pentru că, în circumstanțele concrete ale speței, au fost utilizate ori cel puțin puse în operă ca instrumente de agresiune și intimidare fizică.

Sub aspectul cerinței de „obrăznicie deosebită”, al doilea episod este chiar mai elocvent. Inculpatul, aflat într-o stare avansată de ebrietate, a manifestat un comportament incoerent,

agresiv și provocator, în proximitatea unui eveniment public, a blocat posibilitatea altor persoane de a-și continua activitatea ori de a părăsi locul, a recurs la gesturi și amenințări violente, a lovit persoane care încercau fie să înțeleagă situația, fie să oprească conflictul și a continuat să întrețină un climat de teamă inclusiv prin ridicarea unei pietre de dimensiuni mari, gata de a fi aruncată. Din această succesiune de fapte se desprinde o sfidare vădită a ordinii publice, un dispreț accentuat față de regulile minimale de conviețuire și o voință de a domina prin forță și intimidare spațiul social în care se afla. Aceste trăsături corespund pe deplin noțiunii de huliganism agravat, întrucât conduita inculpatului a fost nu doar violentă, ci demonstrativă, ostentativă și aptă să provoace reacția colectivității și temerea reală a persoanelor prezente.

Latura subiectivă a celui de-al doilea episod este, de asemenea, caracterizată prin intenție directă. Inculpatul a conștientizat caracterul periculos și public al comportamentului său, a prevăzut că lovirea lui Breahnă Ștefan și a lui Stici Ilie, precum și amenințarea cu o piatră și mânuirea unei bucăți de lemn, sunt apte să genereze vătămări și o puternică stare de insecuritate în rândul celor prezenți și, în pofida acestor reprezentări, a continuat conduita agresivă. Or, tocmai persistența în acțiuni, în ciuda intervențiilor persoanelor din jur și a contextului public, denotă nu o reacție reflexă, ci o conduită asumată și dirijată volitiv. Starea de ebrietate alcoolică, în circumstanțele cauzei, nu exclude intenția și nici nu alterează concluzia că inculpatul a acționat conștient și deliberat în sensul încălcării grosolane a ordinii publice.

În ambele episoade, *subiectul* infracțiunii este unul general, respectiv persoana fizică responsabilă care a împlinit vârsta răspunderii penale. Din datele cauzei nu rezultă vreo cauză de iresponsabilitate care să excludă caracterul penal al faptei. În consecință, raportat la elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism agravat, se poate concluziona că în episodul privind partea vătămată Melnic Radu se constată o încălcare grosolană a ordinii publice, comisă în public, cu aplicare de violență și cu folosirea unei pietre drept obiect vulnerant, iar în episodul privind victimele Breahnă Ștefan și Stici Ilie se constată o încălcare grosolană a ordinii publice, comisă în public, însoțită de aplicarea violenței, de amenințarea cu violența și de utilizarea ori încercarea utilizării unor obiecte apte pentru vătămarea integrității corporale, respectiv bucata de lemn și piatra. Prin urmare, conduita inculpatului se subsumează, pentru fiecare episod în parte, dispozițiilor art. 287 alin. (3) Cod penal

La caz, analizînd acțiunile inculpatului Bulgaru Constantin în raport cu partea vătămată Melnic Radu, instanța apreciază că elementele constitutive ale infracțiunii sunt întrunite, având în vedere următoarele acțiuni ale inculpatului ce constituie fapte manifestate într-un context public și ce au avut un impact direct asupra ordinii publice și a siguranței părții vătămate:

Conform art. 287 alin. 3 Cod penal, infracțiunea de huliganism presupune acțiuni care încalcă ordinea publică și sunt însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu violență.

În cazul de față, inculpatul Bulgaru Constantin aflîndu-se în apropierea magazinului „Market Dugheana”, situat în spatele Casei de Cultură din s. Recea, a inițiat un conflict cu persoana vătămată Melnic Radu, acționînd într-un mod manifest agresiv și imprevizibil, perturbând grav ordinea publică prin următoarele acte: Lovituri fizice aplicate părții vătămate Melnic Radu aplicate cu piatra, un obiect dur, de dimensiuni considerabile, care reprezenta un pericol evident pentru integritatea fizică a victimei. Conform declarațiilor părții vătămate, Melnic Radu, ultimul a fost lovit cu piatra în regiunea bărbiei, în rezultat căzînd jos. Ulterior, deplasîndu-se în centru, la scenă pentru a solicita ajutor, l-a văzut pe inculpat care î-l urmărea, inițiind din nou un conflict, aplicîndu-i mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului.

Este de menționat că inculpatul Bulgaru Constantin a utilizat un obiect contondent (piatra), ceea ce adâncește gravitatea faptei, având în vedere că piatra este un obiect special adaptat pentru vătămarea integrității corporale.

De asemenea, a fost evident intenția inculpatului de a aplica violență asupra părții vătămate Melnic Radu, fapt ce agravează componența infracțiunii de huliganism, conform dispozițiilor art. 287 alin. 3 din Codul Penal, care prevede că folosirea unor obiecte periculoase pentru vătămarea unei persoane constituie o agravanta a infracțiunii.

Un alt element esențial al laturei obiective este faptul că acțiunile inculpatului s-au desfășurat în public, în fața magazinului „Market Dugheana", situat în spatele Casei de Cultură din s. Recea iar continuînd ulterior în fața Casei de Cultură, într-un cadru public de amploare, cu spectatori și participanți la evenimentul de hram al satului Recea. Comportamentul violentei a fost demonstrativ și a avut un impact direct asupra celor prezenți, generând panică și neliniște.

Astfel, acțiunile inculpatului au perturbat semnificativ activitatea normală a evenimentului și au tulburat liniștea publicului prezent, încălcând flagrant normele sociale și etice de conviețuire.

Inculpatul Bulgaru Constantin a continuat să manifeste o agresiune necontrolată chiar și după ce a aplicat loviturile fizice. Conform declarațiilor martorilor, Bulgaru Constantin a acționat într-un mod provocator, respingând orice încercare de intervenție și continuând să fie agresiv, refuzând să înceteze atacul chiar și când era confruntat cu alte persoane care încercau să-l oprească.

Întreaga secvență de violență desfășurată asupra părții vătămate Melnic Radu a avut un efect evident asupra sănătății părții vătămate Melnic Radu, după cum reiese din rapoartele de examinare medico-legală, care au confirmat prezența de echimoze și excoriații la nivelul feței și capului părții vătămate, cauzate de lovituri directe cu obiecte contondente, respectiv cu pumnii și cu piatra. Aceste leziuni au fost calificate drept vătămări neînsemnate ale integrității corporale, dar cu toate acestea, ele reflectă pericolul real pe care l-a reprezentat atacul asupra victimei.

Toate aceste acțiuni au avut drept rezultat nu doar vătămarea fizică a părții vătămate Melnic Radu, ci și un impact emoțional semnificativ asupra celor prezenți, care au asistat la actele de violență.

În plus, instanța reține că aceste acțiuni au constituit o încălcare gravă a ordinii publice și au perturbat în mod direct liniștea și siguranța publicului, ceea ce conferă faptei inculpatului caracterul unei infracțiuni de huliganism, în conformitate cu prevederile legale.

Având în vedere aceste considerații, instanța de judecată constată că inculpatul Bulgaru Constantin a comis infracțiunea de huliganism, întrunind toate condițiile laturei obiective a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod Penal, prin săvârșirea de acțiuni violente, utilizând un obiect periculos (piatra), în public, cu scopul de a tulbura ordinea publică și a leza integritatea fizică a părții vătămate Melnic Radu, și a celor din jur. Faptele inculpatului au avut un impact semnificativ asupra ordinii publice și asupra securității persoanelor implicate în incident.

Totodată, instanța reține că fapta infracțională nu se rezumă la un singur act de conduită, ci se manifestă prin două episoade distincte de comportament violent, desfășurate succesiv, în aceeași seară și în același context spațio-temporal, care se circumscriu unei rezoluții infracționale unice.

Cel de-al doilea episod s-a desfășurat ulterior, în preajma Casei de Cultură, unde inculpatul și-a continuat comportamentul agresiv față de alte persoane, inclusiv față de membrii familiei Breahnă și Stici Ilie. În acest context, inculpatul Bulgaru Constantin a manifestat o conduită violentă repetată, conform declarațiilor victimei Breahnă Ștefan, inculpatul a apărut în

fața Casei de Cultură, având în mână o scândură, pe care, după un scurt schimb de cuvinte cu martorii, a lăsat-o pe sol. Deși nu a lovit direct cu scândura, acest act a fost unul provocator, aplicînd o continuare a comportamentului agresiv al inculpatului. Mai departe, inculpatul a aplicat o lovitură cu pumnul victimei Breahnă Ștefan, lovitura având drept rezultat o ușoară vătămare a acesteia, manifestată prin sângerare. După această agresiune fizică, inculpatul a ridicat o piatră, având dimensiunea unui cap de om, pe care a încercat să o arunce spre victima Breahnă Ștefan, dar nu a reușit să o lanseze din cauza intervenției poliției.

La fel, victima Stici Ilie a confirmat comportamentul agresiv al inculpatului, menționând că, la momentul în care s-a a văzut cum inculpatul Bulgaru Constantin i-a aplicat o lovitură cu pumnul lui Breahnă Ștefan, ultimul a ieșit din mașină. În continuare, inculpatul Bulgaru Constantin a aplicat o lovitură cu pumnul victimei Stici Ilie, în zona feței, după care s-a retras din motiv că au intervenit 2 echipaje de poliție.

În consecință, ansamblul probator administrat în cauză permite instanței să constate că acțiunile inculpatului Bulgaru Constantin *****, manifestate în raport cu părțile vătămate Breahnă Ștefan și Stici Ilie, întrunesc în mod cumulativ elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism în forma agravată prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal. Conduita acestuia s-a materializat prin exercitarea unor acte de violență fizică, concretizate în aplicarea de lovituri cu pumnii, precum și prin manifestarea unor acțiuni de natură a genera o amenințare reală și iminentă cu violența, prin ridicarea și menținerea în mână a unei pietre de dimensiuni considerabile, în scopul evident de a o utiliza împotriva persoanelor vizate, fapt ce denotă utilizarea unui obiect apt de a provoca vătămări corporale.

Aceste manifestări nu au avut un caracter izolat sau accidental, ci s-au desfășurat într-un context public, în prezența mai multor persoane, în cadrul unei adunări colective prilejuite de sărbătoarea Hramului satului, împrejurare ce imprimă acțiunilor inculpatului un caracter vădit demonstrativ, provocator și profund perturbator al ordinii publice. Prin conduita sa, inculpatul nu doar că a lezat integritatea fizică a persoanelor vătămate, dar a generat, în mod obiectiv, o stare de insecuritate, teamă și panică în rândul celor prezenți, afectând sentimentul general de siguranță și liniște publică, element esențial al valorii sociale ocrotite de norma penală.

Instanța reține, de asemenea, că starea de ebrietate alcoolică în care se afla inculpatul nu constituie o cauză de înlăturare a răspunderii penale, ci dimpotrivă, în circumstanțele concrete ale cauzei, a contribuit la amplificarea conduitei sale agresive, la diminuarea controlului asupra propriilor acțiuni și la escaladarea conflictului, sporind astfel gradul de pericol social al faptei.

Prin urmare, instanța apreciază că faptele săvârșite de inculpat reprezintă o atingere gravă adusă ordinii publice și relațiilor sociale privind conviețuirea pașnică, impunând o reacție fermă din partea statului. Toate aceste elemente vor fi avute în vedere la individualizarea pedepsei, în contextul în care huliganismul, în forma sa agravată, constituie o infracțiune de o gravitate sporită, caracterizată printr-un grad ridicat de pericol social, atât prin natura acțiunilor, cât și prin impactul produs asupra colectivității.

Prin urmare, instanța constată cu certitudine că Bulgaru Constantin, la data de 08.11.2025 în jurul orei 19:30, aflându-se la serbarea Hramului satului Recea, r-nul Strășeni, în fața magazinului „Dugheana”, în prezența mai multor persoane, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând intenționat, având la bază motive huliganice, încălcând ordinea publică prin manifestarea unui comportament demonstrativ, exprimat prin lipsa de respect față de normele de conviețuire sociale, creând un sentiment de insecuritate față de persoanele prezente, a inițiat un conflict cu Melnic Radu, în rezultatul căruia i-a aplicat ultimului o lovitură cu o piatră în regiunea feței.

Tot în perioada și circumstanțele indicate, Bulgaru Constantin *****, acționând în contextul aceleiași rezoluții infracționale, fiind în fața scenei unde avea loc concertul organizat de Hramul satului Recea, l-a doborât la pământ pe Melnic Radu și i-a aplicat ultimului lovituri cu pumnii în regiunea capului.

În rezultatul acțiunilor violente ale lui Bulgaru Constantin *****, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202502D2355 din 15.12.2025, lui Melnic Radu i-au fost cauzate: echimoză la nivelul capului, excoriații la nivelul feței, excoriații la nivelul mâinilor, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/frictiune, posibil în perioada de timp indicată în ordonanță, se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Bulgaru Constantin *****a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Tot Bulgaru Constantin *****, la data de 08.11.2025, în jurul orei 22:30, aflându-se la serbarea Hramului satului Recea, r-nul Strășeni, în apropierea „Casei de Cultură", în prezența mai multor persoane, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând intenționat, având la bază motive huliganice, încălcând ordinea publică prin manifestarea unui comportament demonstrativ, exprimat prin lipsa de respect față de normele de conviețuire sociale, creând un sentiment de insecuritate față de persoanele prezente, a inițiat un conflict cu Breahna Ștefan, în rezultatul căruia i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea feței, cauzându-i dureri fizice. După care Bulgaru Constantin *****a ridicat în mână o bucată de lemn, dorind să-l lovească pe Breahna Ștefan, moment în care au intervenit și alte persoane pentru a aplana conflictul dat. În continuarea acțiunilor sale huliganice, Bulgaru Constantin *****, având în mână o piatră, a amenințat cu aruncarea acesteia în direcția lui Breahna Ștefan și fiului său, Breahna Octavian.

Tot în perioada și circumstanțele indicate, Bulgaru Constantin *****, acționând în contextul aceleiași rezoluții infracționale, în timp ce Stici Ilie s-a implicat în vederea curmării acțiunilor huliganice ale lui Bulgaru Constantin *****, ultimul i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței, cauzându-i dureri fizice.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Bulgaru Constantin *****a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Potrivit art. 24 alin. (2) CPP, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care au fost comise

infracţiunile, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care au fost comisă faptele, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În procesul de individualizare judiciară a pedepsei, instanța nu se limitează la aplicarea mecanică a limitelor de sancționare prevăzute de legea penală, ci procedează la o evaluare complexă și echilibrată a tuturor circumstanțelor relevante ale cauzei, în lumina principiului proporționalității. În acest sens, instanța reține și incidența regulii nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, potrivit căreia natura și durata sancțiunilor trebuie să fie proporționale atât cu gravitatea infracțiunii, cât și cu situația personală a făptuitorului. Deși această recomandare nu are caracter obligatoriu în sens formal, ea constituie un reper

interpretativ relevant în aplicarea standardelor europene privind individualizarea sancțiunilor penale, fiind consonantă cu exigențele principiului proporționalității consacrat implicit în dreptul penal național.

Raportând aceste repere la circumstanțele concrete ale prezentei cauze, instanța reține, sub un prim aspect, gradul ridicat de pericol social al faptelor comise de inculpatul Bulgaru Constantin *****. Acțiunile acestuia nu s-au limitat la o altercație izolată, ci au îmbrăcat forma unor manifestări violente repetate, desfășurate în două episoade distincte, în cadrul unui eveniment public de amploare, în prezența unui număr considerabil de persoane. Modalitatea de operare relevă o conduită agresivă, ostentativă și lipsită de orice reținere, caracterizată prin aplicarea de lovituri fizice, utilizarea și tentativa de utilizare a unor obiecte apte să producă leziuni (piatră, bucată de lemn), precum și prin menținerea unei stări de tensiune și insecuritate în rândul participanților la eveniment.

Instanța acordă o relevanță deosebită împrejurării că inculpatul a acționat în mod repetat, în baza aceleiași rezoluții infracționale, fără a se limita la un singur act, ci continuând comportamentul violent chiar și după intervenția altor persoane și în pofida contextului public evident. Persistența în acțiuni și escaladarea acestora denotă o atitudine de sfidare a normelor de conviețuire socială și o desconsiderare accentuată a valorilor ocrotite de legea penală, aspecte care sporesc gravitatea faptei.

În același timp, instanța reține că utilizarea unor obiecte precum piatra și bucata de lemn, în contextul concret al cauzei, conferă faptelor un caracter calificat, întrucât aceste obiecte au fost apte, prin modul de folosire, să producă vătămări corporale, amplificând riscul pentru integritatea fizică a persoanelor vătămate. Chiar dacă rezultatul lezional constatat a fost unul încadrat juridic ca vătămare neînsemnată, pericolul creat prin conduita inculpatului depășește consecințele efectiv produse, fiind determinantă potențialitatea obiectivă a acțiunilor sale de a genera urmări mult mai grave.

Pe de altă parte, instanța nu poate ignora faptul că acțiunile inculpatului au generat o stare de neliniște și panică în rândul persoanelor prezente, afectând în mod direct ordinea publică și climatul de siguranță al comunității. Or, protecția ordinii publice implică nu doar sancționarea rezultatului concret al unei agresiuni, ci și prevenirea acelor manifestări care, prin natura lor, destabilizează sentimentul de securitate colectivă.

Sub aspectul circumstanțelor ce țin de persoana inculpatului, instanța reține că acesta a acționat în stare de ebrietate alcoolică, împrejurare care, deși nu înlătură răspunderea penală, reflectă o diminuare a autocontrolului și, în contextul dat, a contribuit la amplificarea comportamentului violent. Totodată, instanța va avea în vedere poziția procesuală a inculpatului, care, deși a recunoscut parțial unele acțiuni, a încercat să minimalizeze amploarea faptelor și să le justifice prin pretinse provocări, aspect ce relevă o asumare incompletă a responsabilității penale.

În contrapondere, instanța va analiza și eventualele elemente favorabile ce țin de persoana inculpatului, cum ar fi lipsa unor antecedente penale sau comportamentul anterior în societate, în măsura în care acestea rezultă din materialele dosarului, însă acestea nu pot diminua în mod substanțial gravitatea concretă a faptelor comise.

În aceste condiții, instanța apreciază că aplicarea unei pedepse trebuie să reflecte un just echilibru între necesitatea de a sancționa ferm conduita antisocială a inculpatului și cea de a asigura reintegrarea socială a acestuia, în acord cu principiul proporționalității. Gravitatea faptelor, modalitatea de comitere, caracterul repetat al acțiunilor, utilizarea obiectelor vulnerante și impactul asupra ordinii publice justifică orientarea pedepsei către un cuantum semnificativ, în

interiorul limitelor prevăzute de lege, apt să răspundă atât exigențelor de prevenție generală, cât și celor de prevenție specială.

Totodată, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ţine cont și de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Privind gravitatea infracţiunilor prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal săvârşite de către inculpat, instanţa, conform art. 16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, comise cu intenție.

Respectiv, sancțiunea articolului 287 alin. (3) din Codul penal prevede pedeapsa pentru huliganismul agravat, adică acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (2), dacă au fost săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani.

În continuare, instanța, nu a stabilit prezența circumstanțelor atenuante potrivit art. 76 din Codul penal.

Reieșind din prevederile art. 77 din Codul penal, instanța reține prezența circumstanțelor agravante, săvârșirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară.

Analizînd persoanlitatea inculpatului Bulgaru Constantin, instanța constată că acesta nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, anterior a fost judecat prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul central din 27.09.2021, în baza art. 192[1] alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 u. c.

În concluzie, având în vedere circumstanţele cauzei stabilite mai sus, conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, reieşind din caracterul infracţiunii comise de inculpatul Bulgaru Constantin, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal este una gravă, de impactul relaţiilor sociale cu privire la proprietatea persoanei, de limitele pedepsei prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, instanţa de judecată consideră că în privinţa inculpatului Bulgaru Constantin, pentru comiterea de către acesta a infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 287 alin. (3) din Codul penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare după cum urmează: pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal(episodul cu partea vătămată Melnic Radu) i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal (episodul cu victimele Breahnă Ștefan și Stici Ilie) i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța reține prevederile articolului 84 din Codul Penal privind aplicarea pedepsei în cazul unui concurs de infracţiuni (1) Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – pe un termen nu mai mare de 20 de ani și în privința minorilor – pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni.

Prin urmare, în baza art. 84 CP, instanța va dispune aplicarea unei pedepse definitive sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip

semiînchis.

Instanţa conchide astfel că sancțiunea aplicată este echitabilă în raport cu infracțiunile săvârşite de inculpat şi în acelaşi timp nu vor genera sentimente de nedreptate, dar vor constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Bulgaru Constantin *****a fost reținut de facto la 15 decembrie 2025, ora 14:07.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul central din 18 decembrie 2025 a fost aplicată măsura preventivă sub forma arestului preventiv în privința lui Bulgaru Constantin *****.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul central din 09 ianuarie 2026, învinuitului Bulgaru Constantin Serghei i-a fost prelungită măsura preventivă sub formă de arest preventiv pînă la 13 februarie 2026, ora 14:07.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul central din 11 februarie 2026, măsura preventivă stabilită în privința inculpatului Bulgaru Constantin a fost prelungită pînă la 15.03.2026 ora 14:07.

Ulterior, la 11 martie 2026, măsura preventivă stabilită în privința inculpatului Bulgaru Constantin *****a fost prelungită, cu calcularea termenului, pînă la 14 aprilie 2026 ora 14:07.

Din materialele cauzei rezultă că, la momentul pronunțării prezentei sentințe, inculpatul Bulgaru Constantin *****se află sub imperiul măsurii preventive a arestului preventiv. Având în vedere natura și gravitatea faptelor pentru care acesta a fost recunoscut vinovat, caracterul repetat și escaladat al conduitei infracționale, precum și necesitatea asigurării bunei desfășurări a procesului penal și a executării hotărârii judecătorești, instanța apreciază că temeiurile care au justificat dispunerea acestei măsuri nu au dispărut și nici nu s-au diminuat în mod substanțial.

În aceste condiții, instanța consideră că menținerea măsurii preventive a arestului preventiv este necesară și proporțională, inclusiv prin prisma prevenirii riscului de sustragere de la executarea pedepsei și a prevenirii săvârșirii unor noi infracțiuni, raportat la conduita inculpatului relevată în cauză.

Prin urmare, instanța va dispune menținerea în privința inculpatului Bulgaru Constantin *****a măsurii preventive - arestul preventiv, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Totodată, potrivit art. 227 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Aliniatul 2) al aceluiași articol prevede că cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit articolul 229 Cod de procedură penală prevede că, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.

Aliniatului doi al aceluiași articol stipulează că instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Din materialele cauzei instanța a constatat că pentru efectuarea raportului de constatare nr. 202502P2917 din 10.11.2025 au fost suportate cheltuieli în sumă de 128 lei (f. d. 19-20), pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202502D2355 din din 15.11.2025 au fost suportate cheltuieli în sumă de 320 lei(f. d. 82-83) în total instanța constată ca au fost suportate cheltuieli judiciare în mărime de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei.

În context, instanța reține că efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi pentru aplicarea legii penale celui ce a comis infracțiunea.

Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală: întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia.

Respectiv, instanța de judecată consideră întemeiată cerința acuzatorului de stat în acest sens și dispune încasarea de la Bulgaru Constantin *****în beneficiul statului a sumei de 448(patru sute patruzeci și opt) lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate în prezenta cauză penală.

Potrivit art. 158 alin. (1) din Codul de procedură penală corpuri delicte sînt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvîrşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

În conformitate cu prevederile art. 162 din Codul de procedură penală în cadrul soluționării cauzei în fond, instanța va hotărî chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Corpul delict: un fragment de scîndură din material lemnos, care a fost transmis spre păstrare în camera corpurilor delicte - urmează a fi supus nimicirii după intrarea sentinței în vigoare.

Conform art. 157 alin.(1) Cod de procedură penală, „constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză”, iar conform alin.(2) acelaşi articol, „documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidenţă, rapoarte sau alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deţinătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar”.

Reieşind din circumstanţele cauzei, precum şi prevederile legale expuse supra, instanţa de judecată ajunge la concluzia că mijloacele materiale de probă: un suport optic de tip CD-R, cu inscripția ,,Verbatim”, un support optic de tip CD-R cu inscripția ,,Verbatim” de culoare gri, ambalat în plic de culoare alba - sunt necesare de păstrat la materialele cauzei

În baza celor expuse, conducându-se de prevederile, art. 162, 227-229, 384-385, 389, 392-395, 397Cod de procedură penală, instanţa de judecată,-

CONDAMNĂ :

Se recunoaște vinovat **Bulgaru Constantin *****,** a.n. *****, IDNP *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și în baza acestui articol a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se recunoaște vinovat **Bulgaru Constantin *******, a.n. *****, IDNP *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și în baza acestui articol a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, se stabilește pedeapsa definitivă în privința lui **Bulgaru Constantin *******sub formă de închisoare pe un termen de **6 (șase) ani**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei penale în privinţa lui Bulgaru Constantin *****se calculează de la data pronunțării sentinței, adică din 08 aprilie 2026.

În acest termen de inclus durata aflării inculpatului Bulgaru Constantin *****în arest preventiv, de la 15 decembrie 2025 ora 14:07 până la 08 aprilie 2026, inclusiv.

Măsura preventivă aplicată în privința lui Bulgaru Constantin *****- arestul preventiv, se menține până la data rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Se încasează de la Bulgaru Constantin *****născut la ***** în beneficiul bugetului de stat suma de 448(patru sute patruzeci și opt) lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Corpul delict: un fragment de scîndură din material lemnos, care a fost transmis spre păstrare în camera corpurilor delicte - urmează a fi supus nimicirii după intrarea sentinței în vigoare.

Mijloacele materiale de probă: un suport optic de tip CD-R, cu inscripția ,,Verbatim”, un support optic de tip CD-R cu inscripția ,,Verbatim” de culoare gri, ambalat în plic de culoare alba - sunt necesare de păstrat la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului penal.

Sentinţa cu drept de apel în Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Străşeni (sediul central) în termen de 15 zile.

Preşedintele şedinţei,
Judecător ***Iana Talmaci***